

SIÓDEMKA Z KLASĄ

Numer: 106 Wiosna 2020

Maj

Najweselsze, najzieleńsze
maj ma obyczaje.
W cztery strony
świat zielony
umajony majem!

Ciepły deszczyk każdą kroplą
rozwija dokoła
z pąków - kwiaty,
z listków - liście,
z ziółek - bujne zioła.

A po deszczu
dzień pogodny
malowany tęczą
lubi wiązać krople srebrne
na nitkę pajęczą.

A gdy ciepła noc nadchodzi,
kiedy dzień już zamilkł,
maj bzem pachnie,
wniebogłosy
dzwoni słowikami!

Alicja I c

Jan I c

Dzień Ziemi	s. 2
Spring is in the air	s. 4
Świat niewidoczny gołym okiem	s. 5
Wiosenne zadania	s. 8
Dla rodziców- Dysleksja	s. 10

WAŻNE!

Dzień Ziemi obchodziliśmy 22 kwietnia. Obchody tego dnia zostały zainicjowane w Stanach Zjednoczonych w 1970 roku. W Polsce po raz pierwszy zorganizowano w 1990 roku. Obchody tego dnia są bardzo ważne. Zwracają uwagę ludzi na problemy degradacji czyli niszczenia środowiska. To jednak nie znaczy, że poza tym dniem nie pamiętamy o naszym domu- Ziemi.

Oto 10 sposobów na to jak możesz sam chronić środowisko

Używaj dwóch stron kartki papieru do pisania lub rysowania. W ten sposób chronisz drzewa (z których robiony jest papier) przed wycinaniem i wytwarzasz mniej śmieci.

wodę!

Zakręcaj wodę w kranie kiedy myjesz zęby. Bierz raczej krótki prysznic niż kąpiel. Dokręcaj kran. W ten sposób oszczędzasz

Segreguj odpady w domu. Zaproponuj swojemu nauczycielowi abyście mogli wspólnie, całą klasą segregować odpady w szkole. W ten sposób ograniczasz ich ilość. Posegregowane odpady to cenne surowce wtórne, które można ponownie wykorzystać.

Idąc na zakupy **weź** ze sobą własną torbę (najlepiej wykonaną z materiału) zamiast przynosić ze sklepu torebki plastikowe.

W ten sposób wytwarzasz mniej śmieci!

Jeśli nie korzystasz już ze swoich zabawek, gier, książek – **zamiast je wyrzucić** pomyśl, może jest ktoś inny, komu mogłyby się przydać. W ten sposób

możesz sprawić komuś przyjemność! Przyczyniasz się także do ochrony zasobów środowiska naturalnego!

Gaś światło kiedy wychodzisz z pokoju, wyłączaj telewizor, radio, komputer, gdy już nie będziesz z nich korzystał. W ten sposób oszczędzasz energię!

Zwracaj uwagę innym gdy śmieczą. **Sprzątaj** po swoim psie gdy wychodzisz z nim na spacer. W ten sposób dbasz o czystość swojego otoczenia!

Staraj się korzystać z ekologicznych środków transportu. Jeśli masz do pokonania krótki dystans chodź na piechotę lub jedź rowerem. W ten sposób przyczyniasz się do mniejszego zanieczyszczenia powietrza!

Zwracaj uwagę na to co kupujesz. Czy produkty te są oznakowane symbolami, które świadczą o ich wpływie na środowisko naturalne (np. opakowanie

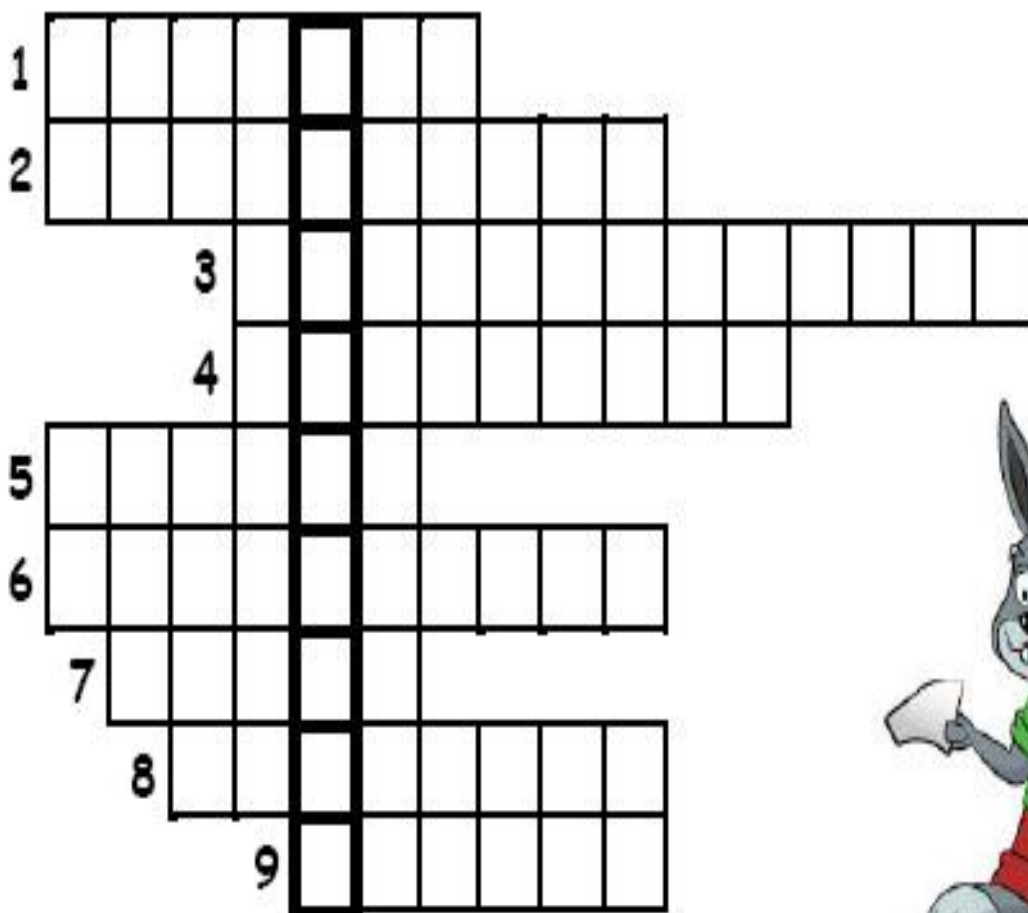
nadające się do recyklingu, produkt bezpieczny dla warstwy ozonowej, nie testowane na zwierzętach itp.). Rezygnuj z zakupu produktów, które są ci zbędne. W ten sposób, będąc świadomym konsumentem, chronisz środowisko naturalne!

Rozmawiaj ze swoimi rodzicami, przyjaciółmi o tym, co możecie wspólnie zrobić dla ochrony środowiska naturalnego. W ten sposób wpływasz na czyjąś świadomość, uczysz innych jak być przyjaznym dla środowiska!

Rozwiąż ekologiczną krzyżówkę.

1. Źródło energii dla latarki
2. Rozdzielanie odpadów według materiału, z którego zostały wykonane
3. Miejsce gdzie oczyszcza się ścieki
4. Składowisko odpadów
5. Rodzaj metalowego pojemnika, w którym sprzedaje się np. zimne napoje
6. Niepotrzebny lub zniszczony papier, który zbieramy i oddajemy do skupu
7. Zamykane szklane naczynie, w którym przechowuje się np. przetwory
8. Duży pojemnik na odpady
9. Czasopismo, które ukazuje się codziennie i zawiera najważniejsze wiadomości z kraju i ze świata.

Spring is in the air...

1. Read and remember. Przeczytaj i zapamiętaj.

<p><i>pear tree</i></p> 	<p><i>apple tree</i></p> 	<p><i>cherry tree</i></p> 	<p><i>plum tree</i></p>
<p><i>lilac</i></p> 	<p><i>magnolia</i></p> 	<p><i>forsythia</i></p> 	<p><i>horse-chestnut</i></p>

2. Read and complete the text. Przeczytaj i uzupełnij tekst nazwami owoców i kolorami kwiatów. Użyj odpowiednich kolorów.

<i>yellow</i>	<i>purple</i>	<i>white</i>	<i>pink</i>	<i>violet</i>
<i>plums</i>	<i>cherries</i>	<i>apples</i>	<i>pears</i>	

Pear trees bear

Apple trees bear

Cherry trees bear

Plum trees bear

Lilac flowers are

Magnolia flowers are

Forsythia flowers are

Horse-chestnut flowers are

3. Make the sentences. Ułóż zdania z podanych wyrazów.

1. favourite My is fruit an apple.

2. plums like and I pears.

3. don't I cherries. like

4. have got pears. I five

5. is Magnolia beautiful.

6. sweet. Plums are

Świat niewidoczny gołym okiem

Późną jesienią 2019 roku pojawił się na Ziemi nowy pasożyt, niewidoczny gołym okiem, tak mały, że jego 1000 cząstek zmieściłoby się na ziarnku piasku. A mimo tego, że jest tak mały, okazał się potężny, spowodował zagrożenie dla ludzi we wszystkich krajach świata. Z powodu tego wirusa nie możecie chodzić do szkoły i spotykać się z koleżankami i kolegami. Koronawirus to rodzaj wirusa. O nim właśnie porozmawiamy. Zawsze, do tej pory w znanych nam epidemiach, było tak, że patogeny najczęściej atakowały osoby jak na krzywej przypominającej 'U' - czyli z jednej strony najmłodsze, najsłabsze, a z drugiej najstarsze, też już osłabione - wiekiem i chorobami. Koronawirus jest inny od tych wirusów, które znamy! Koronawirus dotyka wszystkich, dlatego tak ważne jest, żeby każdy - nie tylko dorośli, ale też dzieci - rozumiał, na czym polega zakażenie, a także jak może pomóc sobie i innym, żeby nie zachorować i radzić sobie w tak trudnej sytuacji.

Co to jest wirus?

Wirusy to niewielkie zarazki, które są tak małe, że ich nie widać okiem. Wirusy są tak leciutkie, że mogą przenosić się w powietrzu w postaci małych kropelek wody i osiadać na skórze tak, że nawet tego nie poczujecie. Jeśli takie zarazki dostaną się do wnętrza Waszego organizmu, to mogą one sprawić, że zachorujecie.

Dlaczego część miejsc, do których zwykle ходzimy, jest teraz zamknięta?

Musimy dopilnować, żeby jak najmniej ludzi zaraziło się koronawirusem i nie przekazało go komuś, kto może bardzo poważnie zachorować. A jeśli mnóstwo ludzi zachoruje i będzie jednocześnie musiało pójść do szpitala, to wtedy szpitale będą zbyt obciążone, żeby odpowiednio zajmować się pacjentami.

Jak można złapać koronawirusa?

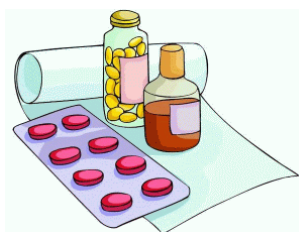

Ten wirus może wywołać chorobę zwaną COVID-19. Jest on nowym wirusem i naukowcy jeszcze nie widzą o nim wszystko. Koronawirusy żyją w gardle i w nosie. Kiedy ktoś, kto ma koronawirusa, kaszle, kicha albo robi wydech, zarazki wydostają się z jego ust w postaci małych kropelek wody. Łatwo jest przenieść tego wirusa z wnętrza organizmu na różne przedmioty. Jeśli osoba, która ma koronawirusa na dłoniach, dotknie jakiegoś przedmiotu (np. : gałki, klamki, włącznika itp.) to te niewidoczne zarazki mogą przetrwać na klamce wiele godzin. Kiedy inna osoba otworzy np. drzwi, zarazki mogą przenieść się także na jej dłoń. Czyli korona wirusem można zarazić się drogą kropelkową lub dotykając przedmiotów, z którymi miała kontakt osoba zarażona.

Co się dzieje, jak złapiecie koronawirusa?

Wielu ludzi, kiedy zaraża się koronawirusem, kaszle ma wysoką gorączkę. Niektórych boli głowa i odczuwają bóle mięśniowe. Organizm zaczyna walkę i zwalcza chorobę. Nasz organizm ma wspaniałą broń przeciwko wirusom, nazywaną przeciwciałami. Małe komórki w Waszej krwi sprawiają, że przeciwciała walczą z każdym wirusowym intruzem. Przeciwciała wylapują wirusy, następnie komórki krwi je wchłaniają i niszczą, a potem ta osoba czuje się lepiej.

Czy istnieje lekarstwo na koronawirusa?

Lekarze nie mają jeszcze leku, ponieważ jest to nowa choroba. Niektóre znane leki mogą pomóc, więc lekarze próbują stosować je u ludzi, którzy są chorzy. Naukowcy pracują również na szczepionką. Na pewno szczepiono was jak byliście małymi dziećmi i dlatego teraz nie zachorujecie na niektóre choroby.

Co to jest szczepionka?

Szczepionka to taki specjalny lek, który wstrzykuje się do ciała, kiedy człowiek jest zdrowy. W tym leku znajdują się osłabione albo martwe zarazki wirusa. Przeciwciała w Waszej krwi mogą wtedy przeciwiczyć zabijanie tych zarazków tak, żeby – jeśli złapiecie tego wirusa – mogły szybciej zacząć go zwalczać.

Co możemy zrobić, żeby ustrzec się przed wirusem?

Możesz ustrzec się przed wirusem zachowując reżim higieniczny. Mydło zabija wirusy, pod warunkiem, że myjesz dokładnie i dosyć długo.

Czy umiesz dobrze umyć ręce?

Pod opieką dorosłego przygotuj domową „farbę” (2 łyżeczki mąki ziemniaczanej, 2 łyżeczki ciepłej wody, łyżeczka oleju jadalnego, łyżeczka ciemnego kakao lub kawy zbożowej - składniki należy wymieszać w miseczce lub filiżance). Następnie „farbą” wysmaruj ręce, podobnie jak rozprowadza na nich mydło podczas mycia. Zwróć uwagę, by całe ręce i nadgarstki były pokryte równą warstwą „farby”? Czy miejsca między palcami, u nasady kciuka, przy paznokciach – są „pomalowane”?

Po eksperymencie pora dokładnie zmyć farbę z rąk. Użyj zwykłego mydła, którym codziennie myjesz ręce. Na które miejsca trzeba zwrócić uwagę? Czy łatwo jest zmyć „farbę”? Podobnie jest ze zwykłym myciem rąk!

Pamiętajcie, od tego zależy nasze zdrowie!

- Jeśli musisz kichnąć lub zakaszleć, zrób to w zgięciu łokcia.
- Jeśli potrzebujecie wytrzeć albo wyczyścić nos, używajcie chusteczki higienicznej i zaraz potem wyrzucicie ją do kosza na śmieci. Pamiętajcie też o tym, żeby umyć ręce, ponieważ korona wirus żyje w wydzielinie z nosa i może przenieść się z chusteczki na dłonie.
- Jeśli będziesz zachowywał się w ten sposób, to bardzo dużo dobrego razem zdziałamy.

Czynniki chorobotwórcze istniały i będą istniały, ale możemy im zapobiegać i przeciwdziałać stosując dezynfekcję.

Mydło w dłoń i wirus goń!

Wirus to nie jest ani zwierzątko,
ani żyjątko, ani stworzonko.
Z łaciny słowo virus pochodzi –
to jad, trucizna, coś, co nam szkodzi.

Przytulne wewnątrz ludzkiego ciała
to jest dla niego frajda niemała.
Spraw, by nie znalazł on gospodarza,
i nie miał miejsca, by się namnażać,

Przecież my też coś zrobić możemy!
Zawsze dokładnie wszystko myjemy –
ręce, owoce, przedmioty, ciała.
Czemu? A wiecie, jak mycie działa?

Wirus na zewnątrz ma ciekłą błonkę,
czyli otoczkę, płaszczyk, osłonkę,
a na niej różne trąbki i rurki,
ułatwiające wejście w komórki.

Mydło się składa z długich cząsteczek,
mających postać wielu szpileczek.
Gdy szpilka w płaszczyk wirusa wnika,
wirus rozpada się, po czym znika.

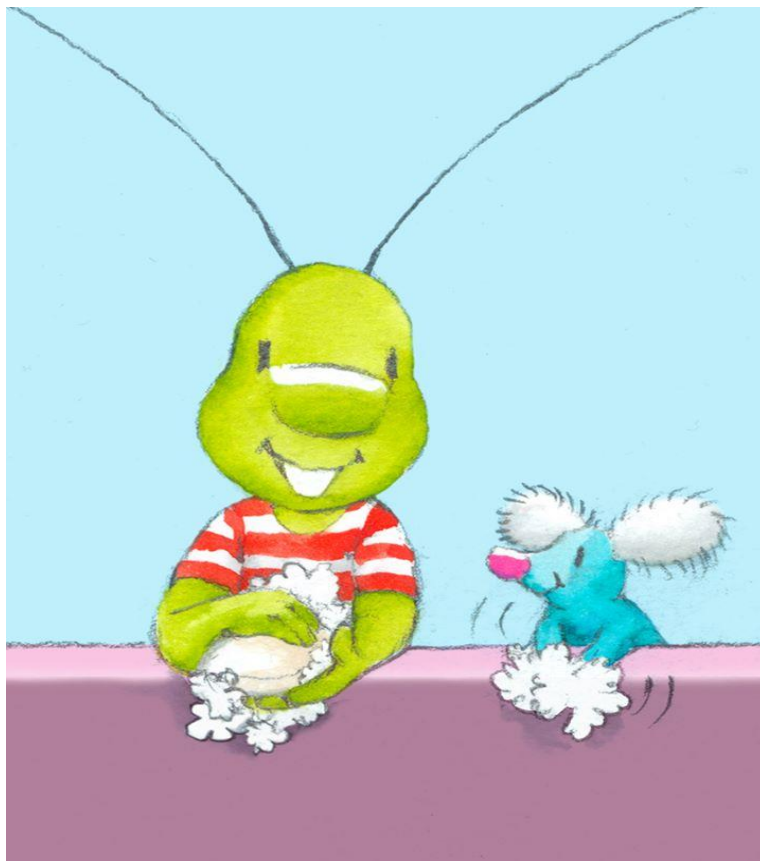
Dlatego myjmy dokładnie ręce,
ciało, owoce... i dużo więcej!

Tekst: Małgorzata Strzałkowska

Konsultacja wirusowa: Zuzanna Strzałkowska

Ilustracja: Marcin Bruchnalski

Źródło „Świerszczyk”

Historia dezynfekcji

Suszenie na słońcu było znane bardzo dawno jako metoda oczyszczania. Hipokrates podczas zarazy ateńskiej nakazał palenie ogromnej ilości ziół na ulicach. Kroniki podają, że sposób okazał się skuteczny. Palono też siarkę, a jej opary działały dezynfekująco. Rzymski lekarz Celsus zalecał stosowanie octu do przemywania ran. Nawet skrapiano octem korespondencję wysyłaną z miejsc objętych epidemią. Marynarze zaobserwowali, że glony nie pokrywają elementów statku wykonanych z miedzi. Do dzisiaj związku miedzi stosuje się jako środek dezynfekujący i przeciwgrzybiczny.

A jak można walczyć z wirusami?

Wirus nie jest żywym organizmem, nie może się sam namnażać ani przeżyć zbyt długo poza organizmem nosiciela.

Mydło unieszkodliwia błonę lipidów bakterii i wirusów.

---Siódemka z klasą ---

Do dezynfekcji używa się także roztworów, które mają w swoim składzie alkohol.

Woda utleniona także odkaża.

Naświetlanie lampami UV jest bardzo skuteczne.

Po kwarantannie można wykorzystać metodę ozonowania pomieszczeń.

Nie chcemy nikogo straszyć. Uważamy, że jeśli będziemy wiedzieli więcej na temat wirusów, bakterii i innych zagrożeń, to łatwiej nam będzie się przed nimi bronić.

Wiosenne zagadki.

W kropki ma spódnice , chętnie zjada mszyce

Wietrzyk wiosnę niesie . Ciepłe są już ranki, a za wiosną w lesie zakwitły

Powrócił do nas z dalekiej strony, ma długie nogi i dziób czerwony. Dzieci się śmiały, gdy go witały, żabki płakały przez dzionek cały

Skacze po łące , pływam w wodzie, żyję z bocianem w ciągłej niezgodzie

Nadchodzi po zimie , zielony dywan ścieli wokół. Czy znasz imię tej pory roku?

Dobrze ją znamy z prześlicznej woni, kwitnie dzwonekami, ale nie dzwoni. Zdobí nam lasy , więc jej nie zrywaj! Za to odpowiedz jak się nazywa

Powiem po prostu, nie zawile skromny lecz piękny jest

Gniazdko z błota lepi pod dachu okapem. Przylatuje z wiosną, aby uciec latem

Gdy śnieg zginie kwiaty rosną, a tę porę zwiemy.....

Weź z " wierzy" dwie litery z "sosna" zaś liter cztery. Całość nastaje po zimie. Zgadnij jakie to imię?

W marcu się zaczyna, gdy się kończy zima.

Piła, 22 kwietnia 2020r.

DROGIE KOLEŻANKI I DRODZY KOLEDZY ZE SZKOŁY nr 7!

W czwartek, 22 kwietnia po południu, wybraliśmy się na poszukiwanie śladów Pani Wiosny. Zanim wyszliśmy z budynku zauważyliśmy, że do naszej szkoły też zawitała wiosna. Postanowiliśmy zrobić kilka fotek na terenie szkoły. Na tablicy ściennej i oknach „zakwitły” papierowe, różnokolorowe tulipany.

O godzinie 13.55 opuściliśmy szkolne mury i udaliśmy się do pobliskiego parku. Mijaliśmy przydomowe ogródki i skwery przy blokach. Na zdjęciach uchwyciliśmy pierwsze pąki na drzewach, soczysty kolor trawy i pierwsze kwiaty - delikatne przebiśniegi przebijające się przez grudy zmarzniętej jeszcze ziemi i niezwykle szafirki. Przez całą drogę nasze uszy słyszały śpiew ptaków. Do klasy wróciliśmy pełni wrażeń o godzinie 14.30. Z zaciekawieniem oglądaliśmy zdjęcia, które zrobiliśmy a następnie napisaliśmy do Was list.

Może i Wy wybieriecie się z rodzicami na poszukiwanie wiosny? Zachęcamy Was także do robienia ciekawych zdjęć.

Redaktorzy gazetki

Odpowiedzcie na poniższe pytania.

1. Nadawcą listu :

- a) są koleżanki i koledzy
- b) są redaktorzy
- c) jest wiosna

2. Adresatem listu:

- a) jest wiosna
- b) koleżanki i koledzy ze Szkoły nr 7
- c) jest redakcja gazetki

3. List został napisany:

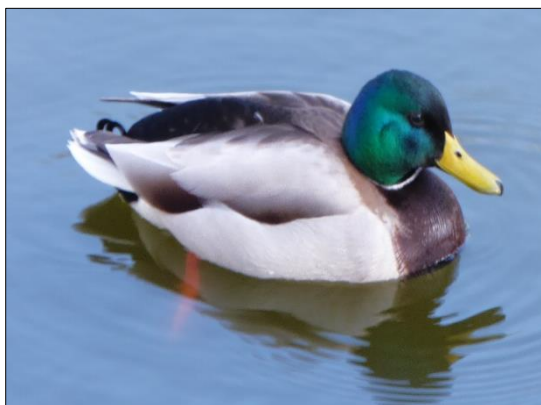
- a) w czwartek rano
- b) w piątek po południu
- c) w czwartek po południu

4. Dzieci przebywały poza budynkiem:

- a) 30minut
- b) 35 minut
- c) 1 godzinę

5. W szkole dzieci zobaczyły:

- a) przebiśniegi
- b) papierowe tulipany
- c) pierwsze ptaki

Dziękujemy DZIADKOWI Piotra z klasy I c za udostępnienie zdjęć.

Dysleksja to zaburzenie objawiające się trudnościami w nauce czytania i pisania u dzieci, które nie powinny mieć z taką nauką problemów - są normalnie rozwinięte intelektualnie, nie mają żadnych poważnych wad wzroku i słuchu ani schorzeń neurologicznych, są otoczone w szkole prawidłową opieką dydaktyczną i nie są zaniedbane środowiskowo. Dysleksja występuje w różnym nasileniu u kilku-kilkunastu procent populacji.

Dysleksja to nie choroba, którą można wyleczyć. Dyslektykiem jest się na całe życie. Dlatego ważne jest wyćwiczenie różnych strategii postępowania, dzięki którym dysleksja nie będzie przeszkadzać w życiu codziennym. Powinna w tym pomóc **terapia pedagogiczna** (zajęcia kompensacyjno-korekcyjne). Im wcześniej terapia się zacznie, tym lepiej dla dziecka.

Przyczyny dysleksji nie zostały do tej pory dokładnie poznane, choć wykryto i opisano liczne cechy różniące dyslektyków od nie-dyslektyków, takie jak inny rozkład aktywności części mózgu w czasie wykonywania prostych zadań językowych. Są to o tyle istotne informacje, że jednoznacznie potwierdzają, że dysleksja to zjawisko o podłożu biologicznym. Istnieją wyniki badań sugerujące, że dysleksja może obecnie występować częściej niż w przeszłości, w związku ze zmianą diety przeciętnego dziecka.

Im wcześniej dysleksja zostanie wykryta i zdiagnozowana, tym łatwiej jest jej przeciwdziałać. Optymalny dla dzieci wariant to wykrycie u nich ryzyka dysleksji jeszcze w przedszkolu (a najpóźniej w klasie zerowej) i skierowanie ich na dodatkowe **zajęcia korekcyjno-kompensacyjne**.

Dysleksja to termin stosowany zwykle w stosunku do osób dorosłych, a przynajmniej nastolatków. W przypadku dzieci poniżej dziesiątego roku życia mówimy raczej o **dysleksji rozwojowej**. Dysleksja rozwojowa może - choć nie musi - przekształcić się w dysleksję.

Termin dysleksja rozwojowa obejmuje kilka rodzajów zaburzeń:

Dysleksja - rozumiana jako trudności w czytaniu, przejawiające się zaburzeniami tempa i techniki czytania, jak i stopnia rozumienia treści. Używanie terminu "dysleksja" do określenia kłopotów z czytaniem zwiększa bałagan w terminologii, jednak tak się niezbyt szczęśliwie przyjęło.

Dysortografia - czyli trudności z opanowaniem poprawnej pisowni. Żeby można było stwierdzić dysortografię trzeba sprawdzić, czy dziecko popełnia błędy ortograficzne mimo dobrej znajomości zasad pisowni. U dzieci popełniających błędy ortograficzne i nie znających zasad pisowni trudno mówić o dysortografii.

Dysgrafia - czyli niski poziom graficzny pisma (potocznie mówimy, że dziecko brzydko pisze). Litery pisane przez dziecko są koślawe, różnej wielkości i często lądują na niewłaściwej wysokości. Praktycznie wszystkie dzieci zaczynające pisać popełniają tego typu błędy, więc występowanie ich w pierwszym zeszycie nie stanowi podstawy do obaw. Problem pojawia się, gdy błędy utrzymują się mimo upływu czasu.

Dyskalkulia - czyli problemy w matematyce. Dzieci z dyskalkulią mają zwykle kłopoty z pojęciem liczby, porównywaniem liczebności zbiorów, ocenianiem co jest większe a co mniejsze i tak dalej.

Objawy sugerujące dysleksję można wykryć już u przedszkolaków, jednak rzetelną diagnozę można postawić **dopiero po 10 roku życia**.

W drugim semestrze klasy zerowej można już dość jednoznacznie zakwalifikować dziecko do tak zwanej **grupy ryzyka dysleksji**. Powinien to zrobić nauczyciel, terapeuta, pedagog lub logopeda w szkole (lub przedszkolu).

Po dziesiątym roku życia dzieci, u których utrzymują się objawy dysleksji, można jednoznacznie ją zdiagnozować w **Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej** i dopiero wtedy może być wystawiona opinia o dostosowaniu warunków egzaminacyjnych do dysfunkcji ucznia.

Do czego uprawnia opinia o dostosowaniu warunków egzaminacyjnych do dysfunkcji ucznia określa **rozporządzenie MEN** w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania egzaminów i sprawdzianów w szkołach publicznych.

Wiek przedszkolny 3-5 lat - objawy „ryzyka dysleksji”

- opóźniony rozwój ruchowy,
- mała sprawność ruchowa całego ciała, a szczególnie rąk (słabo biega, trudności w utrzymaniu -równowagi, zapinaniu guzików, nawlekaniu koraliki, trzymaniu kredki),
- słaba koordynacja wzrokowo-ruchowa opóźniony rozwój mowy,
- zaburzenia postrzegania wzrokowego i pamięci wzrokowej.

Wiek 6-7 lat

- trudności z wymową,
- trudności w zapamiętywaniu wierszyków i piosenek,
- trudności w odróżnianiu podobnych głosek, wydzieleniu i łączeniu sylab,
- trudności w wyróżnianiu elementów z całości,
- trudności orientacji w czasie (pory roku, dnia, godziny),
- trudności w rysowaniu i odtwarzaniu figur oraz wzorów,
- wadliwa wymowa (przekręcanie, przestawianie, notoryczne błędy gramatyczne),
- trudności w nauce czytania,
- brak lateralizacji (oburęczność, mylenie prawej i lewej ręki),
- mała sprawność manualna (wiązanie sznurowadeł, trzymanie nożyczek, sztuczków),
- opóźnienie orientacji w schemacie ciała.

Wiek wczesnoszkolny I-III klasa

- utrzymywanie się i pogłębianie powyższych trudności,
- mała sprawność ruchowa (nie potrafi jeździć na dwukołowym rowerze, łyżwach, nartach, problemy z samoobsługą),
- utrzymująca się oburęczność,
- zaburzenia koordynacji czynności ręki i oka,
- trudności w zapamiętywaniu nazw, dat, liczb, tabliczki mnożenia,
- mylenie liter,
- opuszczanie, przestawianie, dodawanie liter i sylab,
- trudności z pisownią,
- brzydkie pismo i rysunek.

Wiek starszy szkolny (powyżej klasy IV i szkoła średnia)

- stopniowe zmniejszanie się lub ustępowanie trudności w czytaniu,
- ograniczanie się trudności w pisaniu często tylko do dużej ilości błędów ortograficznych i brzydkiego pisma,
- uogólnianie się trudności szkolnych na inne przedmioty nauczania,
- trudności w nauce języków obcych.

Stwierdzenie dysleksji często staje się wymówką zarówno dla dzieci, jak i dla rodziców. Uczniowie rozgrzeszają się z nieznamości zasad ortograficznych i niechęci do czytania. Uważają, że otrzymanie opinii rozwiązuje problem i zwalnia ich z zajmowania się nim w dalszym ciągu. Nic bardziej błędnego. **Ogromna odpowiedzialność spada na rodziców.** Zdiagnozowanie dysleksji oznacza podjęcie działań, które umożliwią dziecku osiągnięcie sukcesu na miarę jego rzeczywistych możliwości.

Jeśli problemu nie zauważy się w przedszkolu czy szkole podstawowej, wówczas występują bardzo poważne problemy z nauką. Uczeń otrzymuje złe oceny, brakuje mu motywacji do dalszej nauki. Pojawia się niska samoocena, tendencje do uciekania z lekcji, wagary. Często jest poczucie odrzucenia, poczucie niemożności wykonania pewnych zadań. To często doprowadza do różnych problemów emocjonalnych, zaburzeń zachowania i problemów w normalnym funkcjonowaniu w społeczeństwie.